

הלוּכוֹת בְּרָכוֹת הַשְׁחָרָנוֹ

ואם אין ט' שומען לש"ז לא יאמר כלל קדיש שכל דבר שבקדושה אי אפשר לומר בפחות מי' ט' שומען ואחד אומר כ"ז וכן ציריך להזהור להאומרים ועתה יגדל נא וגוי זכר ונוי' כי שיאמרו קודם שיתחיל הש"ז יתגדר (עיין סימן ס"ו ז' א):

ה' יש אומרים כי שא"ז לעמוד בשעוני קדיש וברכו אלא שכל קדיש שתפסו מעומד כגון הלא טוב שלא ישב עד לאחר שיענה אמן יהא שםיה רבא וו"א כי שיש לעמוד בשעונה קדיש או כל דבר שבקדושה שיש למדוד ק"ו מגולן מלך מו庵 כי שכם מעצמו מעל כסאו לדברי ה'יה כל שכן אנחנו עמו וטוב לחוש לדבריהם כי (עיין סימן קמ' ז' א): ו' יש מקומות נהוגן לענות אמן אחר בריך הוא י"ז שסוברים בריך הוא חזר על דקדושא והוא תרגום של הקב"ה אבל במדינות אלו אין מפסיקים כלל בין בריך הוא לעילא מן כל ברכתא י"ז שסוברים דשםיה דקדושא הוא הפסק מאמר ובריך הוא לעילא כי הוא עניין בפני עצמו ומ"מ לא יפה עושים קצת שעוניין בריך הוא לעילא כי שהוא כמו חורוף שימושו שאינו מכורך אלא למעלה ולא למטה אלא יש להם לומר גם מן כל ברכתא כי וגם לא יפה עושים החונים שפסיקים בניגום בין מכל לברכתא בשבת ויו"ט ז':

ז' פעם אחת מצאו אליו ז'ל ועמו ר' אלפים גמלים טעונים כי אמרו לו מה אלו טעונים אמר להם אף וחימה למה אמר להם לעשות נקמה באפ' וחימה ממי שמספר בין קדיש לברכו י"ז בין קדושה לקדושה י"ז בין קדוש לבורך י"ז בין ברכה לברכה בין פרק לפיק בין אמן יהא שםיה רבא ליתברך וכל המדבר בהן ז' עליו נאמר י"ז ולא אותיות קראת וגוי.

יש למדין מכאן שהעונה אמן יהא שםיה רבא ציריך לומר גם יתברך י"ז עד דאמירין בעלים י"ז וו"א שיווצה ידי חובתו במה ששומע מהש"ז נא דשמע בעונתך, ומה שאסרו לדבר בין אמן יהא שםיה רבא ליתברך, אם הש"ז הוא מאיריך באמן יהא שםיה רבא והוא ענה כבר, לא יספר כלום קודם שיתחיל הש"ז יתברך י"ז, ועוד שאפשר שאלה הקפיד אליו עלא על תיבת יתברך בלבד שציריך ליתברך לאמורה ולהסבירה לתיבת עלייא י"ז אבל יותר אין

לט טור. רמ"א שם. אור ורוע ח"ב סי' מב ס"ק ז'.
מ' ט"ז ס"ק ג'.

מא מ"א ס"ק ת. וראה גם לקמן סי' רפא ס"ה.
מב מנהיג רני חפלה סי' ד בשם מדורש, הובא בב"ר.
אור ורוע ח"א סי' קב בשם ויקרא רבא. שבלי הלקט סי' טו בשם אגדה.

Meg ב"ז שם. וראה גם לעיל סי' נד ס"ג.
מד שבלי הלקט סי' ח בשם משנה דרך ארץ זוטא. הובא בב"י סי' קכמה.

מה מנהיג שם. ב"ז. וראה גם לקמן סי' קכח ס"ב.
מו שבלי הלקט סי' ח בשם משנה דרך ארץ זוטא. הובא בב"י סי' קכח. וראה גם מנהיג שם. וראה גם לקמן סי' סג ס"ז. סי' קכח ס"ב.
מח ב"ז. וראה ש"ע ס"ג.

מט של"ה דז' ק"ש של ערבית. מ"א ס"ק ט בשם ב"ז.
נ"ד מבנים בנותה הקדיש. רשות בספר הפרט. ר' דוד אבודרhom. מ"א שם.

נא מ"א שם.
כב סוכה לה, ב' וראה לעיל סי' ח סי' א וש"ג.
נג ב"ז.
נד מ"א סי' טו ס"ק ז'.

כח ז' אש כל ד סי' זט. ב"ז ריש סי' קכמה. ראה לקמן שם ס"א. וו"י לעיל סי' נה ס"ג. תקופה לדוד סי' נה ס"ק ג'.

כט טור. רמ"א שם. ובנוסף הסדרו השמיות. עי' מ"א ס"ק ז'.

ל מ"א ס"ק ג'
לא סעיף ה.

לב מהרייל (halachot תפללה אותן ג). הארייל [שער הכוונות בסוף דרוש הקדיש]. פ"ח שער הקידושים פ"ז.

ט"ז סי' נג ס"ק א ובמ"א ס"ק ד. וו"י לעיל דס"ג נג.
לג שלטי הגבורים על המרדכי פרק תפלת השחר אותן ה, ובהקמת תנחות מתנתם, בשם ירושלמי. רמ"א ס"א.

וראה ארחות חיים דין קריש ופירשו סי' ד.
לד מ"א ס"ק ד (עי' סנהדרין ס, ב) (א) דבחזורת השם מירידי וצ"ע).

לה שופטים ג, ב סנהדרין שם.
לו מ"א שם.

לו סימן זה בשoutez לא הנגע לדיננו, וראה ש"ע שם ס"ד
ונור'ב.

לח רמב"ם בסדר התפלות נספח הקדיש. ארחות חיים דין קריש ופירשו סי' ת. שדיין ס"ב. וכ"ה. בנותה בסדרו.

צורך לומר אלא לשמו^וי כמו שאסור לומר יתגDEL עם הש"ץ אלא צריך לכוין ולשםעו^וי וכן נהוגין לענות עד תברך וממנה יפה הוא^י לפי שכשהש"ץ אומר במחירות יצטרך הוא למהר יותר כדי לענות אמן אחריו והמחירות מבטלת הכוונה لكن מוטב לשמו^ו:

ח נהוגין שהש"ץ כורע ה' כריעות בקדיש ביתגDEL וביהא שמי רבא וביתברך ובבריך הוא ובאמני^ו ואחר שסימן הקדיש נהוגין לפסוע ג' פסיעות ג' ואחד"כ אומר עושה שלום במרומיו כמו בסיום שמונה עשרה^ו:

ג' דין ברכו ועוניתו ובו ה' סעיפים:

א הש"ץ צריך לומר ברכו את ה' המבורך^ו בקול רם^ו כדי שיישמעו כל הקהלה ויענו אחריו ברוך ה' המבורך לעולם ועד:

ב ואם אמר בלחש יש אומרים^ו ממש ממן ברכו אלא שמע הקהלה שבביבו עוניין אחריו ברוך ה' בו^ו אין יכול לענות עליהם אלא עונה אחרים אמן ויש מי שאומר^ו שאם ט' שמעו ממן ברכו ועוניין אחריו יכולים כל הקהלה לענות עליהם כיוון שיש כאן עשרה האמורים דבר שבקדושה וכן עיקרי כמ"ש בס"י קב"ד^ו (עיי' במ"א שם^ו):

ג וצריך הש"ץ להזכיר ולומר ברוך ה' וכי^ו כדי שלא יוציא את עצמו מן הכלל שאומר להם ברכו והוא אינו מביך ועל"פ' שאמר המבורך ולא הוציא עצמו מן הכלל למורי^ו צריך הוא להזכיר את עצמו לכלל למורי ולומר ברוך ה' המבורך^ו כמו שאמרו הצבור (עיין ליקמן ס"י (קצ"ג) [קצ"ב]^ו):

קונטראם אחרון

(ט) דין זה במ"א ג' וצ"ע שסתור למ"ש המ"א סי' קכ"ד י' ובסימן קל"ט י' ליקמן שכיוון שלא שמעו עשרה הווי ייחיד^ו לא מועיל כמו שכותב בב"י י' בשם מהר"י ט' וצ"ג:

ה' כיראיות המ"א בס"י קכ"ד ס"ק י' מאלכסנדריא סוכה נא, ב' היא תשובה נצחית וכ"ד הנגן רב האל' שם בב"י סוף ס"י קכ"ד ד"ה כתוב בארכחות היינ"ש. וראה גם נס פס"ד צמח צדק ד' ר' וכ"ה ליקמן סי' קצ'ה ס"ד וס"י קצ'ח ס"ב, לעניין ברכת היומן שנשנים הוא אבל ולא שמע מפי המברך שאומר נברך שאכלנו ר' שחל'י ב' דיעות אלו. משא"ב בשלאל אכל, וכודלקמן סי' קצח ס"א וש"ג.

ו סוף סעיף יא, שפסק כן בפרשיותו.
ז' ס"ק י'יה, שהוכחה כן מאלכסנדריה, כדעליל.

ח' הרב רבינו זונה ברכות שם והרואה^ו שברכות פ"ז סי' כו בשם דרב יהודה ברצליין בשם רב סעדיה גאון בסידורו (שנתם, א). טור סי' קלט. שו"ע ס"א.

ט' ירושלמי ברכות פ"ז ג'.

י' טור שם.
יא' סעיף א. וראה שם סוט"ב. וראה סידור (ד"ה כשמפסיק) שלא מתן הש"ץ עד שישים היצבור ושלא עינה היצבור אמן.

יב' ס"ק א.

יג' ראה שם ס"ק ית.

יד' ס"ק י'.

טו' סי' קלט.

טו' אבוחב בשם אורחות חיים הלכתה שני וחמשי סי' ט' בשם ר' נתן בר' יהודה בספר המהיכים.

נה מ"א ס"ק ט.

טו' ש"ת ראה^ו כל ר' סי' יט. ב' סי' ט' יקה. מ"א שם.

ז' מ"א שם. וראה גם ליקמן סי' ס"ו ס"ה.

נ' ארחות חיים דין קריש ופירשו סי' ח בשם רב נחשון

נאון, כל בו סי' ז. הובא בב"ז. שו"ע ס"ה. וראה טוח

ע' ליקמן סי' קיג ס"ג. ולמנגן חב"ד ראה ספר המתנוגנים

- חב"ד ע' 6. וע' קצ'ח^ו סי' טו סק"ז ובדרי השלחן שם.

ט' תרומות הדשן סי' ג. שו"ע ס"ה. וראה ראבייה סוף סי' ז.

ז' אל שבסים שמונה עשרה גומה קודם לשاملו שהוא

למיין השכינה כי' ברלקמן ריש סי' קבג, ובקרש גומה

קדום לימינו. ע' ספר המתנוגנים - חב"ד ע' 6 ועי' 12.

סימון נז'

א' משנה ברכות טט, ב' טור ושו"ע ס"א. ואורות ברכיה ברכיו ראה שער הכלול פ"ז ס"א.

ב' טור סי' ג' בט. ארחות חיים דין ברכו סי' א, ובהה' שני וחמשי סי' טו בשם ר' נתן בר' יהודה בספר המהיכים.

שו"ע ורמ"א שם סי' א.

ג' ר' נתן בר' יהודה שם. מ"א ס"ק א.

ד' איליה וטאג סי' קלט סי' ג' ב' סי' קלט בשם ר' נתן בר' יהודה בספר המהיכים. חיים בשם תשובה לר' הא נאון, רמ"א שם סי' א.

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

כל דבש מכם ומי שירח נספחים (גיטין גג). סטמונו של מילוי קדשו (ס"א). אל מך צדקה, נטמאין, ממלון כל קדשו (ס"ב). כי ירחש אש בחזרה. נטמא יוות'ם בון (ס"ב) כל מילוי נספחים (גיטין גג). סטמוון דבש מגן למילוי קדשו נטמא בנטמאו נטמא (ס"ב). בונין איזת תחכום בון תשלהו. ממלון דבש כלבון נטמא בון (ס"ב).

והינו בחיי הפנימיות והעצמיות שהוא בחיי פנימיות הctr שהוא העתקה והבדלה כו' וברשו הוא בחיה העלם העצמי דא"ס כו' והוא עבר לפניהם למעלה מבחן יעקב ועשה בחיה תהו ותיקן כו' ושם העיקר יעקב דוקא כו' ח"ע אית לן חד הוא דעתם מכללו הינו בחיה הוא בחיה סدق"ס שנעלם ונותר לגמרי (בחיה סתום מצ"ע כו') שהוא בחיה פנימיות הctr כו' שלמעלה גם מכח' מדור דחו"ג דלית שמאלא בהאי עתיקא כו' וזהו בחיה ברית יחיד מכון באמצעות בחיה אתה חד ולא בחשון שאיןו בחשון בחיה חמץ כנגד חמץ כו' ויל' דעתך ברית יחיד מכון באמצעות בחיה פנימיות הספירות כו' וכידוע הספירות מצד הייצוגו הctr נמה עמהם שהוא בחיה הייצוגו הctr ובפנימיות הספירות הוא שמאיר בהם מבחן פנימיות עצמות א"ס ע"י בחיה הדעת כו' וכמ"ש במ"א באורך כו' וו"ע באמצעות הינו בחיה הפנימיות שגם בע"ס מאריך בחיה זו כו' ויל' ג"כ באמצעות הוא בחיה בבחיה הת"ת שעולה עד הctr דהינו בחיה פנימיות הctr כו' (ועמ"ש בס"י בשער המודדים דכמו"כ הוא בחיה פנימיות ז"א עפ"י קבלת הארץ"ל) ولكن קו האמצעי כולל ומהbek בית הקוין ימין ושמאל כו' וענן ההתחברות הוא דשמאלא אתכלל בימינא כו' והינו שגם מדה"ד נהפק לבתי הרחמים כו' ח"ע הוא הו' אלקינו בכל הארץ משפטיו שמדת רחמי לעולם כו' ויל' שענו בענן יעקב היא מחלת כל מצרים דחו"ג ה"ה הפלים ומגדלים זל"ז וא"כ בחיה החסד יש בה הפסק מפני מדת הגבו' כו' אבל ת"ת שכולל ח"ג ומטה מדת הגבורה ג"כ לבחיה החסד ע"כ היא מחלת כל מצרים שאין בזה הגבלה והפסק כלל כו' והוא מפני שבת"ת מאריך מבחן עצמות א"ס דלית שמאלא בהאי עתיקא כו' ובזה יתרו דפ"ח ע"ב דבസעודתא תליתא והאכלתא נחלת יעקב אביך כו' ועמ"ש ע"ז בס"י בסעודת שחרית שהוא גליי בחיה עתיק בז"א כו' ועמשנת"ל בענן ג' סעודות דשבת דהינו בחיה פנימיות עתיק כו' והוא שמדת רחמי לעולם כו' וביאור העניין הוא דנה אמרז"ל כל העונה איש"ר בכל כחו קורעין לו גז"ד שנא" בפרוץ כו' בתנדב עם ברכו ה' ופרש"י שע"י שמתנדבין לברך את בוראן עי"ז בפרוץ כי פרוץ מתרגםין בטל ובכל כחו פרש"י בכל כוונתו גם פ"י בכל כחו כמ"ש ועתה יגדל נא כה * א"ד דנה בפסוק בראשית ברא יש כ"ח אותן שעוז"נ כה מעשיו הגיד לעמו כו' הרי בראשית נמי מאמר הוא אך הוא מאמר כלל שככל המאמרות כו' וזהו כה מעשיו שהוא מקור ורשף כל המעשים שנתחוו במע"ב כו' והינו בחיה הייצוגו הctr שהוא ראשית ההשתל' Makor בחיה ח"ג דבששת ימים עשה ה' כו' והנה ביש"ר יש ג"כ כ"ח אותן וע"י שעונה איש"ר בכל כחו ממשיך חוס' כה בבחיה כה מעשיו כו' ח"ע ועתה יגדל נא כה א"ד דהינו הגדלת ותוס' כה בבחיה כה מעשיו כו' ועי"ז קורעין לו גז"ד כו' והוא כדאי בסודה" הטעם ע"ז דכת הוא ב"פ יד שבד י"ד פרקין (הינו באצבעות היד שלשה בכל אצבע ושניים באגודל ובמשנה פ"א באහלו אי' שהוא בכל אצבע הינו עד הקנה כמ"ש בחותי"ט שם) וב"פ יד שהוא ימין ויד שמאל הוא בגימט' כה כו' ח"ע ב"ח עתים שבקהלת י"ד עתים לטובה ויד עתים לרעה והן נמשכים מב' ידota ימין ושמאל כו' ורשם מע"ס שהן במספר עשר עצבעות חמץ נגד חמץ שהן ה"ח וה"ג, כמשנת"ל וממחש עצבעות של י"ד ימין

נמשכים י"ד עתים לטוב והו"ע חמזה הוא לטובה כו' וממחמת אצבעות דיד שמאל נמשך י"ד עתים לרעה כו' אך העונה איש"ר בכל כהו שנסמך בבח"י כח מעצמות א"ס, דלאו מכ"מ, וע"ז מורה הוא י"ו שהוא בח"י המשכה. כו' ע"ז נתהפק מיד שמאל להיות ג"כ ד' ימין, וכמ"ש ימין ה' נארדי בכח ימין ה' כו', ב"פ ימין, מושם דלית שמאלא כו' זהו"ע הוא י"ו שמשיך מבח"י לאו מכ"מ איהו כו' וכיודע דוא"ו הוא בריח התיכון המבריח מן הקצה אל הקצה כו', ויזוע דבריח התיכון הוא שمبرיח מן קצה יותר עליון עד קצה היותר תחתון כו' והיינו שמשיך מבח"י פנימיות הכתיר כו' וזהו דוא"ו הוא אות אמרת שהו"ע אני ראשן ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים כו'. (ועמישנה"ל ד"ה ויגדו הנערדים) ולכן ע"ז קורעין ג"ד לפि שנתק מדה"ד ונהפק לחסד כו', זו"ע חד הוא כו' ה' אלקין שזו בח"י ע"ק דלית שמאלא כו', שזו בח"י בריית יחיד אנטה הוא חד כו' זהו המגדלת הכת בח"י חוס' א/or מבח"י עתיק כו', וע"כ בכל הארץ משפטיו, משפט איהו רחמים שמרת רחמי לעולם כו' והנה בכל שיחי הגדלת כח הנ"ל והוא ע"י בכל כהו בכל כוונתו כו'. והענין הוא דהנה אמרו"ל כל המאריך באחד מארכין לו ימיו ושנותיו וצ"ל מה"ע אריכות דאחד, הנה כת"י ביום ההוא יהי ה' אחד ושמו אחד ואמרז"ל ע"זatto האידנא לאו אחד הוא כו', וצ"ל עניין ושמו אחד מה בח"י שם למעלה כו' והענין דהנה שם הוא בח"י אותיות וכמו שם אברהם הרוי כל עניין השם הוא צירופי אותיות כו' והנה אותיות הן ל' ATA שהו"ע הגילוי שזו רק בח"י גילוי או ר' בלבד מעצם הנפש האריה בעלמא וכמו אותיות הדיבור שאינם רק האריה מעצם הנפש שאינו נוגע אל עצמו כלל שוגם אם ידבר כמה דברים הרבה או לא ידבר כלל אין זה עושה שם גרעין או תוספת בהנפש כו' וכמו אור זיו המשמש שאינו נוגע אל עצם השימוש אם היו מאיר א"ל מפני שהוא האריה בלבד כו' וכמו"כ הוא באותיות הדיבור וכן הוא בעניין השם שאינו נוגע אל העצם כו' (ולכן נשא אחת יהי לה כמה שמות דבאים זה יקרא בשם זה וכשבאה באדם אחר תקרא בשם אחר כו' ואין זה נוגע כלל אל עצם הנפש כו' ועמשנשות"ל מעניין השם) וע"כ נק' בזוהר בח"י גילוי או"ס בשם אור ובכ' הגם' והמד"ר נק' שם וכמ"ש בפדר"א עד שלא נבה"ע ה' הוא ושמו בלבד שזו בח"י או ר"ס שבזהר וכטהאריז"ל כנודע דאור ושם הוא דבר א' דהינו בח"י האריה בלבד מן העצמות כו' והנה יש כמה מיני אותיות וכמו אותיות הדבר הэнן אותיות בבח"י מציאות שהן מרגשים אל הזולת וכל גילוי אל הזולת הוא ע"י אותיות הדבר כו' (ולמטה מהם הן אותיות המעשה והgiloy אל הזולת ע"י אותיות הכתוב הוא בח"י צמצום והעלם יותר כו' וכמ"ש במ"א בעניין הניסירה רק שלמטה באדם אותיות הכתוב הן אותיות גשמיים ממש כו' אבל למעלה ה"ז בח"י עשי' כו' וכמ"ש נעשו דבריה המל' בח"י דבר עליון כי קבל מיסודה בלבד ה"ז בח"י עשי' כו' וכמ"ש במ"א) ולמעלה מזה אותיות המה' שהן דקין ורוחניים שאינן נרגשין אל הזולת רק מרגשין לעצמו דgiloy העלם העצמי לגבי עצמו הוא ע"י אותיות המה' כו' וכמו השגנת השכל לעצמו הוא ע"י אותיות המה' כו' אך זהו בחיצונית השכל שבא לבושי השגה כו' אבל פנימיות השכל שלמעלה מלבושי השגה כו' וכן בכל שלם כשמעמיק בפנימיות ועומק הענין כו' שם אין האותיות נרגשין גם לעצמו כו' וכמו שרואין בחוש בטראת השכל באיזה עניין עמוק שאינו מרגיש כלל האותיות כו' וכל זה הוא בכח הבינה שזו בח"י השגה וכל השגה היא בח"י התחבשות ותפיסה

שנתפס הענין בכל מוחו שזה ע"ה השגה כו' וכמ"ש במ"א וא"כ הרי יש כאן כלים כו' גם בבח"י פנימיות השגה מאחר שזו השגה ה"ז בבח"י תפיסא וא"כ הרי יש כאן כלים רק שהן כלים דקים כו' וע"כ יש בזה ג"כ אותיות רק שהן בלתי מORGשין כו' אבל בבחח' הוכח' גם בבח"י גילוי הוכח' דהינו בבח"י נקודת ההשכלה ה"ז לא בבח"י תפיסא בכל מוחו רק שמרחף על מהזו כו' דעש"ז נק' בריקת וסקירת השכל שזו כמו ברק בלבד שאינו בבח"י התישבות ותפיסה כו' כמ"ש במ"א ע"כ גם האותיות דשם הן בלתי ניכרין כלל כו' לא רק שאינם מORGשין אלא שאינן ניכרין באותו מפניהם אינם בבח"י מהות ומציאות באותו מזמן כו' וכן שהוא בבחות הгалים בחלוקת המדריך זו למעלה מזו כמו ע"כ בבחות הנעלמים שבנפש ככח הרצון והתענווג שיש בהם ג"כ אותיות דכל גילוי כה הוא ע"י אותיות כנודע, רק שככלות האותיות הללו הן למעלה במדרך מהאותיות שבחות הгалים כו' שהרי הבחות הנעלמים ה"ה בכלל למעלה מבח"י התחבשות בכלים כו' וע"כ הכלים והאותיות דשם אינם בבח"י מציאות אותיות כו', ומ"מ בחיצוניות הרצון האותיות הן במציאות יותר כו' וכיודע דברצון יש בבח"י פנימיות וחיצוניות, דפנימיות הרצון הוא רצון הנוגע לעצם נפשו וכל עצם נפשו הוא ברצון זה כו', וחיצוניות הרצון הוא שאינו נוגע לו בעצם נפשו כו' וכמ"ש במ"א וע"כ בחיצוניות הרצון שם נרגשין יותר האותיות כו' הינו שנרגש הלבוש המלביש את הרצון כו', ובפנימיות הרצון נרגש יותר האור ואין האותיות נרגשין כו', ובכח התענווג גם שם יש אותיות אבל אין ניכרין כלל כו', וכיודע הפרש בין רצון לעונג דרצון הוא בבח"י התפשטות וגילוי מהנפש ועונג הוא בבח"י עלי' והעלם כו' וכמשנה ל' וע"כ האותיות דשם הם בלתי ניכרין כלל כו' וכבר נת"ל דבכללות אותיות אלו הן למעלה מהאותיות דבחות הгалים שאינן בבח"י מציאות ממש כו' ומ"מ הרי יש שם אותיות כו' והנה ידוע שיש אותיות הקבועים בעצם הנפש וכמ"א הנפש מלאה אותיות כו'. הגם שאינו מרגש כלל שיש אותיות בנפש, מ"מ בהכרח לומר שבעצם הנפש יש אותיות, דאל"כ מאיין הן האותיות שבחחות כו'adam נא' שמתהווים ע"י התגלות הבחות בהמצואות הר הי צ"ל שהיה זמן איך לנגע בהמצואות בכדי שייה' האותיות ולהריגל אל"ע בזה כו' ואם נא' שזה מתಗלים דבחחות עצמן (והמצואות הן רק שביהם נעשים בבח"י מציאות שכן הוא האמת) הנה (לבד זאת דאית' תהווה מהගלים מה שלא יש במרקם כו') א"כ הי צ"ל של א/or יהי לו אותיות השיכים אל הגילוי והינו אותיות אלו דוקא ולא אותיות אחרים כו'. והרי אנו רואין דגilio/or או' יש לו כמה אותיות וכמו תוס' ראה' ור' שאמורים של' א' ובאותיות אחרים כו' אלא שהאותיות הן בעצם הנפש ובהתגלות הבחות מתגלים ג"כ אותיות להביא את הגילוי הזה כו' (ולכן קאו"א אומרascal באותיות אחרים שזו כפי אופן האותיות שבנפש כו') אבל עיקרתן של האותיות הוא בעצם הנפש כו' וראוי' לזה שהרי האלם מולד שלם והרי בהגילים לא יש לו אותיות כו' רק מפני שהאותיות שבעצמם הנפש ה"ה מולד שלם כו' (וכמ"ש מזה באורך בד"ה יונ"ט של ר"ה רנ"ט) וזה וכי adam לנפש חי ות"א לרווח ממלא, ולכן נקי הנפש נפש המדוברת ע"ש האותיות הקבועים בנפש כו'. רק האותיות שבנפש אין בבח"י מציאות כלל וכלל ולכן אין ידועים כלל מפני שאין במציאות כלל כו' (ולכן ג"כ עצם הנפש אין נרגש מפני שהאותיות שבו אין בבח"י מציאות כו') והדוגמא מזה יובן למעלה שיש ג"כ אותיות הדבר ומכמ"ש

והיינו בחיי התגלות להיות נק' בשם לגבי הנائلים חכם וחסדן בחייב ידיעה כו'. וזה כמו שנת"ל דמה שנאנצלה בחייב הוכח' בחייב ידיעת עצמו הוא בכך שיכל להיות נائل בחייב חכמים דבחייב ידיעת דעתך כו'. ומכללות ענייןשמו נתהוו פרטיה השמות זו' מלכים שהן ז' מדות הגנות במאצל כו', וכמו שת' שם דכללות עניין ע"ס הגנות הן בחייב שמות שע"י קריית שם חכם נעשה בחייב חכ' בהעלם כו' והן בחייב' שמות פרטיהם בחייב' א"ק עם היותם בחייב' גנותה שהן בתכליית האחדות כו' וכמשנת'ל והן נמשכים מbeh' מל' דא"ק שווה בחייב' שם א' והוא בחייב' המשכת הארה מbeh' עצמות א"ק להיות עניין זה שע"י קריית השמות יה' בחייב' ההעלם שיה' בחייב' מקור אל הגילוי כו' וכמו"כ יובן באוא"ס שלפני הצטום דבחייב' שלו הנadol הוא בחייב' הגלי מעצמות להיות יכול להיות בחייב' אור שיה' שרש ומקור לשפ' בחייב' קריית שמות (דהיינו כשיקראו אותו כו') ובחייב' שלו הadol הוא בחייב' שם א' בלבד והיינו דזה לעלה עדין גם מונתינה מקום להיות בחייב' מדר' פרטיות רק הכל בחייב' אחדות ממש כו' והוא שהוא לעלה עדין מbeh' עלות הרצון כו' וmb'h' שלו הadol נמשכו שמות והארות להיות מקור לשפ' כי הוא ית' כל יכול כו' וכמ"ש במד'ר המשל דמראות הגדלות ומראות הקטנות שנת'ל והיינו שהוא מראה ומגלה א"ע כמו שהוא רצונו ית' ועד'ז יובן גם כאן שעם היה שאהור והזיו הוא פשט בתכליית הפשיטות לעלה מרשך בחייב' הספירויות עכ'ז כשללה ברצונו ית' להאצל העולמות ממשיך ומאריך הארתו ית' בעניין שהוא שרש ומקור לבחייב' הספירויות כו' הינו בחייב' שמות הנמשכים מbeh' שלו הadol כו' והן בחייב' שמות בלבד והיינו דעתין מקור זה אין זה שיש בחייב' ספי' ממש בהעלם (וכמו בחיצוניתו הכתיר שיש שם בחייב' ספי' בהעלם וכמו עד'מ' אחרות החקיקה כו') וכמ"ש בע"ח שם"א פ"ג כי אין שם דמות ושפ' ח'ז' רק שיש בו נינת מקום דכאשר יקראווהו בשם חכ' וחסדן וכו' יה' בחייב' הוכח' והחסד בהעלם להיות מקור לבחייב' חכ' וחסד כו' שווה בחייב' ע"ס הגנות שהן בחייב' שמות בלבד כו' ומ"מ זה בחייב' שמות ל' רבים ונמשכים ממשו הadol שהוא בחייב' שם אחד כו' וכ"ז הוא בחייב' המשכה וגilio מן העצמות דגם בחייב' שם הנ"ל ה'ז בחייב' גilio או ר' רק שזו בחייב' המאריך לעצמו שלמעלה מbeh' שמות הנ"ל שהן בעצמותו גופא בחייב' אור המאריך לוולטו דהינו בחייב' שייכות אל העולמות כו' כנ"ל אבל עצם הוא הכלול בעצמותו שאיןנו כלל בחייב' המשכה מן העצמות כו' וכידוע המשל בנסיבות הנפש דכךות עצמים הינו הכלולים בעצם הנפש שאינם בחייב' המשכה מהנפש כו' וכל הכלול בהעצם ה'ז כמו העצם כו' וכמו"כ הוא בעצם האור שככלו ומיוחד בעצמותו ית' שהוא כמו העצם שאינו נופל בו גם ל' אחדות וכמו שם אחד כו' והוא בחייב' יחיד שהוא שהוא יחיד בעצם כו' וכידוע הפרטיהם בין אחד וחידת אחד הוא התאחדות הפרטיהם וכמו אלף א' או אדם א' כו' והגמ' דבחייב' שלו הadol ה'ז לעלה מדר' פרטיות גם בחייב' נתינת מקום כו' כנ"ל מ"מ ה'ז בחייב' גilio להיות נ משך אור שיה' בחייב' שרש ומקור כו' (ובאמת בחייב' גilio זה אינו להיות ממנו אור שיה' מקור דא"כ הוא בחייב' מקור למקור כו' כ"א עניינו הוא להיות בחייב' גilio העצמות כו' וכמשנת'ל ד"ה ואה' אצלו אמן ומ"מ הרי מגilio אור זה יכול להיות אור שיה' בחייב' שרש ומקור כו') וע"כ ה'ז בחייב' אחד כו' אבל בחייב' עצם האור שאינו בחייב' המשכה כלל מן העצמות (הגמ' שהכל נמצא ממן כו' מ"מ מאחר שאינו בחייב'

המשכה כו') אינו שיך בזה בח' אחד אלא בח' ייחד שיחיד בעצם ומוחך בבח' עצמות א"ס כו'. אמן מאמיתת עניין שמו העצמי הוא הכלול בעצמותו ממש וכמו עד"מ עצם הנפש שנושא הכל בעצמו שהוא למעלה הרבה מבח' כחות העצמים הכלולים בהעצם כו' וע"ז הוא שא' ה' והוא ושמו בלבד דהוא שמו והוא כו' כמשנת'ל וכמ"ש במ"א. והענין הוא DIDOU הקושיא איך שיך שמו קודם שנבה"ע אך הענין הוא דבחי' גילוי האור מן העצמות הוא בח' שם כו' כנ"ל ומה שיכל להיות מתגללה ושימושך ממנו הארץ ויזו ברצוינו הפסות (בח' שמות הנ"ל) הנה כה יכולת זה הוא בח' שמו הכלול בעצמותו כו' דבחי' יכולת הוא בעצמותו ממש שביכולתו להאריך כו' וכמ"ש מזה באורך בדורש יוט של ר' ר' ר' ר' (וזהו בח') תחתונה שבעצמות כו' ונוק' מדר' תחתונה מפני שלא זה עיקר אלקות מה שהעולם מתחים ממנו כו' וכמשנת'ל) ועפ' ה' הנ"ל יובן עניין המאירך באחד דהנה אמרו"ל ՃՃ אל מליכתי למלחה ולמטה ולד' רוחות תוא לא צדricht כו' והיינו באחד הוא ש' רקייעים וארץ וד' רוחות העולם בטלים ומיהדים כו' והוא כשיתבענו דמה שנתחוו ריבוי התחלקות עלמות הוא רק מבח' אוותיות הדבור והנה אנו רואין למטה שאותיות הדבור נכללים באותיות המה' שהרי קודם שבא בדבר היו תחלה במה' ושם אינו בבח' מציאות כמשנת'ל והן שם בבח' ביטול והתכללות באותיות המה' כו' ואותיות המה' נכללים בעצם הנפש שם הוא בבח' אחדות גמור כו' וכן עד"מ להבדיל הבדלות אין קץ יובן למלחה דמה שנתחוו עלמות בבח' מציאות ובבח' ריבוי זה מבח' אותן דבורי העליון ואותיות אלו נכללים באותיות המה' ואותיות המה' נכללים באותיות דשםו הגדול דשם הוא בבח' אחדות גמור כו' ובאמת כמו שמו הגדול הוא בבח' אחדות בן מש' כו' יובן זה ממשל הנ"ל באותיות שעלין שהן ג"כ בבח' אחדות גמורה מש' כו' הר' סיבת הדבר שבנפש דאותיות הדבר מורגשין אל הזולת שהן במציאות דבר כו' הר' סיבת הדבר הוא מפני שהוא שם מצומצם ביותר מש' כ' באותיות המה' שהאור בಗilio יותר הן אותיות רוחניות המורגשין רק לעצמו וכן בפנימיות המוחין שהאור הוא מעלה הרבה ובגilio יותר אין אותן אותיות מורגשין כ"כ גם לעצמו כו' כנ"ל ואנו רואין שמנני גilio או ר' עומק השכל יכול להיות שם אותיות הדבר יהי' בלתי מורגשים גם לעצמו וכן הטרוד באיזה שלך עמוק ידבר מAMILא בהענין בלי הרgesch בעצם כל כו' והיינו שמנני תוקף גilio האור יהיה האותיות בלתי מורגשים כו' ובכח החכ' שהאור והגilio ביותר דכאשר נופל לו ההשכלה מאיר דקות האור מ"מ הר' אור השכל מאיר בגilio יותר וכיודע בדנקודה השכלה מאיר דקות האור כו' וכמ"ש במ"א ע"כ האותיות הן בלתי ניכרין כלל כו' ובכחות דרצון ועונג שאור הנפש מאיר שם בגilio יותר ובמדר' נעלית הרבה ע"כ האותיות דשם מה רוחנים ביותר כו' עד האותיות דעתם הנפש להיות שמאיר שם כל העצמות אינם בבח' מציאות כלל כו' ונמצא הר' סיבת מציאות האותיות הוא הצטומים והעלם האור כו' וכמו"כ הוא למלחה דבחי' דבר העליון שהן בדוגמה בח' אותיות המורגשים אל הזולת כו' כנ"ל וזה מפני בח' הצטומים והעלם האור כו' וכמ"ש בס"ב פר' ב' וזהו בח' מל' שבנינה מהగבורות להיות האור בבח' צטומים והעלם כו' כמשנת'ל ע"כ האותיות והכלים דשם הם בבח' מציאות וכיודע דעיקר הכלים הם בבח' מל' וכמשנת'ל בעניין המספר שבמל' הוא מספר המרובה בבח' הכלים

כו' ובמדרי" עליונות כל שהאור והגלווי הוא במדרי" עליונה יותר ובכחוי גילוי יותר הכלים הם בכחוי העדר המציגות ובכחוי ביטול ואחדות יותר כו' וכמו שבכחוי בכלל הרי איהו גרמווי חד שגם הכלים הם מיחדים כו' וכיודע דכללות האצוי נק' עולם האחדות כו' ומ"מ בחיווי גרמווי נא' ב"פ חד. והיינו שאנו דומה ההיחוד דהאורות והיחוד דהכלים כו' וכמ"ש בם"א אבל בכחוי הכתור לא יש חילוק בין חיוהי לגרמווי שגם הכלים מיחדים כמו האור כו' מפני שהכלים אינם בכחוי מהות בפ"ע מן האור כו' (וכמו אחרות החקיקה שאינם דבר נוסף כו') וכמו בת"ת שהכלי היא הווי הרי הכלוי היה כמו האור כו' (ועניין הכלוי הוא שהאור עצמו עשו עשה בכחוי כל להיות נתפס כו' וע"ד שנת"ל בענין שם מ"ה כشنמישך מדרי' למדרי' כו' והדוגמא להז כמה הנשמות שם בכ"י ען בחוי'ALKות ממש כמשנת' שם שהרי משום זה יש הפרש גדול מאד בין נשמות למלכים כו' וגם ע"ד פנימיות אבא פנימיות עתיק דעת היוות שהו פנימיות עתיק ממש ומ"מ כשהוא בכחוי' פנימיות אבא יש בזה תפיסא ע"י ל"ת כו' וכמשנת'ל וمبر' במ"א) וככ"ש שכן הוא בכחוי הכתור שהכלי היה כמו האור כו' וכל שהוא למעלה במדרי' בכחוי גילוי האור ומדרגתו הוא יותר בחוי' אחדות הכלים כו' והנה ידוע דגם בכחוי אוא"ס שלפני הצטומים יש דוגמת בחוי' חיוהי גרמווי כו' וכמ"ש בפרא"ס שער הצחחות פ"ו דע"ס הגנותהן שרשיכלים כו' וכשם שבע"ס דאצוי יש בחוי' העצמות המתפשט בהם כו' ואינו דומה בחוי' ההיחוד דרשיש הכלים עם ההיחוד דבחוי' העצמות כו' עם להיות דגם שרשיכלים הן שרשיכם המתאחדים בעצם הרשות כו' ומ"מ אין דומה כו' וכמ"ש כי העצמות הכל' א' ואין צורך לא שיש ולא מקור כו' אך זה שייך בכחוי' עלות הרצון שהן בחוי' שמות כמשנת'ל וכיודע שהו בחוי' אצוי' דכללות כו' אבל למעלה מכחוי' עלות הרצון בחוי' שם א' הרי אינו שייך שם כלל בחוי' שרשיכלים ושרשיכי האורות כו' ומ"מ הוא בכחוי המשכה מן העצמות כו' אבל שם הכלול בעצמותו הוא בכחוי' תכלית האחדות וההתכללות בעצמותו יה' כו' וכמשנת'ל והנה ידוע דכל הצטומים הם רק לגבי העולמות אבל לגבי אוא"ס אין שום צטומים והעלם כלל ומאר האוא"ס בגיןו ממש לאחר הצטומים כמו קודם הצטומים כו' שהרי לאחר כל הצטומים נמשך השפעה אלקיות בעולם להחיות כל נברא ונברא כו' וא"כ הרי אין זה צטומים והסתה ממש כו' וכמו שא' המן לא מימר מפלגן ועלילא דהורמיון ומפלגן ולתאת דהורמיון והיינו שרצה לומר שהן ב' רשותות ח'ו' כי הצטומים הוא הסתר אמיתי ח'ו' וא"ל היך שבק אהורמיון לא עבורי מיא באירוע' והיינו דומה הוכחה גמורה שאין הצטומים הסתר אמיתי דא"כ לא הי' שום השפעה כלל ומאר השפעה האלקית כו' וכיודע מפני שהצטומים כו' לא יסתיר לגמרי' ויהי נמשך מ"מ השפעה האלקית כו' וזה מפני שהצטומים אינו דבר אחר כ"א הוא כח האלקי המצטחים וכמ"ש אכן אתה אל מסתהר כו' וע"כ הצטומים והסתה הוא כפי הרצון של הצטומים כו' וא"כ מובן שבאמת אינו מסתהר כלל דמאחר שהו כח אלקי (דמשוויז' אינו הסתר גמור) הרי עצם אינו מסתהר על עצם כו' ומאר באמת בחוי' עצמות אוא"ס בגיןו ממש לאחר הצטומים כמו קודם הצטומים כו' וזה מובן ג"כ מכחות הנפש כמו בהשפעת השכל שבכדי להשפיע אל הזולת בהכרה שיעלים הרב את אור השכל כמו שהוא לעצמו ואו נמצאו לו אור השכל השיך אל המקבל כו' והרי הצטומים זהה הוא רק לגבי המקבל שאינו ידע העמקות והפנימיות שבזה

אבל לגבי המשפיע אינו מסתיר כלל שמאיר בו בח"י העמקות והפנימיות שבהaskell
וגם במה שמשפיע אל המקובל הוא רואה כל הפנימיות כו' (ופועלן ה策זום לגבי
המשפיע היא שהפנימיות אינו מבטל ואינו מבטל את ההיצנות כו' וכמונת"ל
ד"ה על שלשה דברים) וא"כ מאיר האוא"ס בגילוי לאחר ה策זום כמו קודם
ה策זום כו'. וז"ע לית אחר פניו מני' דהינו מבח' עצמות אוא"ס כו' וכמו
שאמרו"ל ע"פ וידרא מלך ה' אליו כו' מהן הסנה למדך שאין מקום פניו כו'
והיינו בח"י האור שלמעלה מבח' התלבשות בעולמות ע"פ מא' קו המדה כו' וכבר
נת"ל דסביר המציאות הוא מבח'策זום האור כו' וכאשר באמת מאיר גילוי
אווא"ס גם לאחר ה策זום הרי באמת הכל בטל במציאות והכל כולל בעצמותו כמו
קודם שנתחוויה כו' (ועניין התהווות הוא רק בח"י נתינה מקום להיות מציאות כו'
וכמונת"ל). זהו כל המאריך באחד הינו שמחובן איך שכן הנבראים שהתחווות
מבח' דבר עליון שהן בח"י אוור זיו המתפשט ממוקודם המוציאן מאין ליש שזו
בח"י דבר העליון כו' וכמ"ש בס"ב ח"ב פ"ג הרי הן כלוין ומיחדים בבח' מה'
עליזונה שהרי אותו האור כמו שהוא במח' ה"ה מאיר בגילוי גם בבח' הדבר ריק הן
הן גבורתו ית' להעלים האור לגבי הנבראים שלהם לא יהיה האור מודרגש כו'
כמו"ש פ"ד בעניין הגדור הגבור כו' אבל באמת כמו שהוא בידיעתו ית' מאיר האור
והגילוי גם בבח' הדבר כו' וא"כ הכל כולל במח' העליונה כו' וכמו"כ המה'
העליזונה כלולה בבח' מדותיו ית' ובבח' חב"ד כו' וכן התכליות האצי' במדרי'
שלמעלה מacci' כו' עד בח' אוא"ס שלפני ה策זום שלגב' אין ה策זום מעלים
ומסתיר כלל ומאריך האוא"ס בגילוי לאחר ה策זום כמו קודם ה策זום כו' כנ"ל.
וא"כ הכל כולל באוא"ס כמו קודם שנתחוויה כו' (ריך שהוא בבח' נתינה מקום כו'
שזו בח' אלקים הכלול בשם הו' כו' וכמונת"ל) ואח"כ יתבונן באוא"ס שלפני
ה策זום בפרטיו המדורי' נתה"ל שז"ע מאריך באחד כו' וכמ"ש בשעה"י פ"י והינו
שבבח' עלות הרצון שייך עניין הספי' שהן בח' ע"ס האגוזות ויש בזה בח' אורות
ובבח' כלים ואיתו וגרמויה חד שהן בתכליות היחיד ממש שאין בבח' מציאות כלל
וככל וככל' כמו האותיות שבלווחות כו' ומ"מ ה"ה בדוגמת בח' ספי' וכן' שמות ל'
רבים כו' וה"ה כלולים ומיחדים בבח' שמו שנק' שם אחד דהינו בח' אוא"ס
שלמעלה מbach' עלות הרצון כו'. והכל כולל ומיחד בבח' שמו העצמי דהינו בח'
עצם האור ובבח' השם כמו شاملו בעצמותו ממש בבח' יכולת כו' כמונת"ל וזה"ע
האריכות באחד בבח' האחדות דעלמות עד שרשן ומקוון הראשון בח' א"ס יחיד
ומייחד כו' (וכמונת"ל דעתם האור הוא בח' יחיד וכ"ש בבח' שמו הכלול בעצמותו
כו') וממילא הרי היחיד בעולמות הוא בח' יחיד ממש כו' (שעוז'ן יש אחד ואין
שני לו כו' וכמ"ש במ"א) זהו העונה אליה' ר' בכל כחו בכל כוונתו דשמי' ר' בא
הו בא בח' שמו הגדור דהינו אוא"ס שלפני ה策זום כו', וע"י האריכות באחד
שמיאחד הכל בבח' שמו הגדור כו' וגם בח' שמו הגדור (שזהו בח' הגילוי דאווא"ס
כו') ה"ה מייחד בעצמותו ית' הינו בח' השם כמו شاملו בעצמותו ממש כו' כנ"ל
(ובכל בח' יחיד הוא שמייחד נשמותו להיות בטלה באחד כו') וע"ז הוא בכל כחו
בח' הגדלת הכה כמ"ש ועתה יגדל נא כח אדר כו' דהנה כח אדר והוא בח' מל' דאווא"ס
כמ"ש במ"א. ועניין הגדלת הכה הוא שמשיכים מבח' מל' דאווא"ס כמו شاملו
בעצמותו ממש הינו בח' העלם העצמות דאו"ס (שזהו בח' שמו הכלול בעצמותו

כו' כמ"ש במ"א) ועי"ז נ麝ך בבח"י כה מעשי דהינו כללות ההשתלה בבח"י תוס' אוור מבחן עצמות א"ס שלמעלה מעלה גם מקור למקור לבחן קו המדה כו' וע"כ קורען לו ג"ד דמה"ד הנperf לבח"י רחמים גמורים כו' (והנה נת"ל דמ"ש בפס"ב עניין יחד אותיות הדבר והוא בח"י יחו"ע שבבח"י הכלים כו' וכמו"כ בעולמות ז"ע כד אמליכתי כו' שהוא"ע ה' אחד שוז"ר וארץ וד"ר לאחר שנתחוו ה"ה בטלים ומיווחדים כו' וכנ"ל והוא ושמו אחד דבח"י שם שהוא בח"י אותיות כמשנת"ל דכמו"כ הוא עד רכ"ד בח"י אותיות במדרי"י היודר נעלם הכל בטל ומיווחד כו' ולפ"ז י"ל עניין הר' אחד ושמו אחד וזה בח"י חייה וגרמויה שנת"ל ונתק' דלמעלה מאצ'י (וכמו"כ קדם עלות הרץ) איינו שיק עניין חייה וגרמויה (דascal הוא בח"י אוור כו') וזה דהו' ואלקים הוא חד ממש כו' וגם באצ'י הר' ואלקים ככל חד דהצטצום הוא מבבח' העצמות כמו היגלי' (دلן אין' מצטצם כו') כנ"ל וגם שהרי כוונת הצטצום הוא היגלי' וכוונת היגלי' הוא שהיה ע"י הצטצום כו' כמשנת"ל) גם עניין בכל כוונתו הוא בח"י האהבה דבכל מادر' שנת"ל הדג' אהבות הן בהג' מדר' כללות ובבח' עצמות א"ס שלמעלה מבבח' סוכ"ע וממכ"ע היא האהבה דבכל מادر' דהינו בבח' התכללות ממש בעצמות א"ס כו' והענין הוא כמ"ש במ"א זמ"ש בס"ב פ"י"ט בעניין בח' כה החכ' שבנפש שהוא הביטול שלמעלה מטו"ד שהוא עד'ם כמו האור האש חפש בטבע לפיד מהפתילה ולדיבק בששו כו' ואף שע"ז כו' כך נשמת האדם וכן רונ' חפש וחשקה בטבעה לפיד כו' ולדיבק בשרשה ומקורה ביה חי היחסים ביה הגם שתה' אין ואפס ותתבטל כו' אעפ' כ זה רצונה וחפש בטבעה כו' והוא רק מה שרצונה להיכל אלב אין' עדין בבח' התכללות ממש כו', אבל בח' הctr בעבודה הינו שהוא בבח' התכללות ממש כמו הניזון הנכלל בהאבקה כו' והוא מ"ש בס"ב פ"ג ואח' כ בא לידי כלות הנפש ממש וכמ"ש וגם כלתה נפשי כו' ויל' שזה ע"ר' נכנס בשלום ויצא בשלום שהוא בח' הרצוא דתחו ממש בבח' קלין רק שיצא בשלום להיות אח'ז' בח' השוב כו' (ועמשנת' לד"ה ואלה שמות בנ"י) וע"י בכל כחו בכל כוונתו באהבה דבכל מادر' ובבח' היחד כנ"ל ממשיכים מבבח' עצמות א"ס להיות בח' הגדלת הכח שוגם בבח' כה מעשיו שחן ב' הקוין דמין ושמאל יאר' מבחן העצמות שע"ז גם קו השמאלי נהperf לימין דבר אור פני מלך חיים כו' וזה חמשה הוא לטובה וחמשה כו' ונתק' שזו בבח' ה"ח וה"ג וזה ע' בח' כה ב' פ' יד בח' יד מין ויד שמאל כו' אבל אית' לנ' חד הוא כו' הוא בבח' קו האמצעי בח' ת"ת שעולה עד הctr דהינו פנימיות הctr דלית שמאלא כו' וברשו הוא בח' פנימיות ועצמות א"ס בבח' שמו העצמי כו' וכמשנת'ל. והענין הוא דהנה הב' קוין ג"כ ראשון בבח' הctr וידעו דהינו בבח' חיצונית הctr דשם שייך ג"כ התחלקות קוין כו' (וכמ"ש מזה בתו'ח בדרוש וירא באורך ועמישנת'ל דגם ברצון שייך בח' נחומיים כו') וברשו בבח' או"ס שלפני הצטצום הוא בבח' עלות הרץ שם בבח' שמות ל' רבים כו' כנ"ל והיינו דשיער בעצמו בכח כו' שהוא בבח' עכ' פ' להיות בח' התחלקות הספי' והחלקות קוין בכלל לאחר הצטצום כו', ח"ע חמשה הוא כו' דהוא הינו בח' העלם והוא בראש הקוין בבח' הctr רק שהוא בבח' העלם השיך אל היגלי' כו', אבל אית' לנ' חד הוא הינו בח' העלם העצמי דא"ס דבח' ומדרי' ז'ו איינו בגדר מקור למקור להתחALKות קוין כו' וזה בח' הוא שלמעלה מעלה מבבח' ב"ד

וכענין המופלא שבסנהדרין שהוא בבח"י הפלאה והבדלה כו' דמתה רחמי לעולם דברior פni מלך בח"י פנימיות ועצמות א"ס הוא רק בח"י חיים כו' ומשם נ麝 להיות גם מדה"ד נהפק לחסד ורחמים כו' ונש"י בכחם להמשיך מדרי' זו משום דבאמת שרשם ה"ה מושרים בעצמות א"ס בבח"י העלם העצמי כו' וכמשנת"ל דנש"י הן למלחה גם מהחכ' בשרשם מפני שמושרים בבח"י עצמות ממש כו' וע"כ ביכוחם להמשיך בח"י עצמות א"ס ע"י עבדותם בבח"י אחדות ה' ואהבה דבכל מادر כו' וזה שנק' אישון עינו בבח"י עין ה' אל יראו כו' דעת' עבדותם בבח"י יחד שמייחדים הכל בבח"י עצמותו ית' בבח"י יחיד ממש כו' כנ"ל ובאהבה דבכל מادر שmagיע בבח"י עצמות א"ס כו' שע"ז הם אישון עינו כב' וממשיכים גם בסדר השטל' בח"י עין ה' דלית שמאלא בהאי עתקא שגמ מדה"ד נהפק למדה"ר בח"י מדת רחמי לעולם כו' והנה הגם שנת' דישראל הן בח"י אישון עינו שלמעלה הרבה מלאכים שנק' עני ה' כו' מ"מ יש מעלה ג"כ במלאים ונש"י מקבלים מהם. והענין הוא דהנה כת'י הבן יקר לי אפרים כו' ע"כ המו מעי לו רחם כו' מעי קאי על מלאכים שנק' מעי וקרבי וכמ"ש וכל קרביה את שם קדשו וαι' בזהר לך דפ"ז ע"א מאן קרבוי אילין שאר חיון בראש אCKERון קרבים כמד"א המו מעי כו' ופי' הפרד"ס בשע"כ ערך קרבים דקאי על חיות הקדש וקראן חיון בראש מפני שהן חזן לאצ'י (וכidue שיש חיון עילאיין וחיוון תחайн חיון הן בח"י מדות לאצ'י) והוא האבות הן המרכבה כו' וחיוון תחайн הן ד' מחות שזו מרכבתה תחאה דשבטים כו' והן חזן לאצ'י וכמו חזן לפרקota דקאי על בי"ע כו' כidue והפרקota הוא הפרסא שבין אצ'י לברי' כו' וαι' בזהר בראשית דל"ב ע"ב שהוא כמו קרומא דפסיק במעי דב"נ והיינו חצר הכבד המפסיק בין אבריו הנשימה לאברי המzon שהן המעים והקרבים כו' וזה חזן להפרשא כו' וע"ש בזהר שזו בבח"י הרקי' והפרשא שע"ג חיון תחайн כו' וע"כ נק' חיון בראש כו' ובמ"א מבו' דהמלאכים הנק' קרבים הן באצ'י ומבררים השפע אצ'י כו' עמ"ש בד"ה ונשב בגיא ומ"ת ידוע ג"כ שזו בבח"י מל' כו') ונק' קרבים ע"ש שם קרובות לאצ'י עכ'ל. וייל דהכוונה על עולם הבורי' שמתאחדת מ"מ עם עולם האצ'י שהרי בעולם הבורי' מאיר בח"י ה' דשם הוי' שמתאחדת עם היוז' בח"י תרין ריעין כו' וכמ"ש המק' מ' והרמ' ז' חקת דקפ"א ע"א דזוקא בר' חיות דיצ'י נא' ומשם יفرد אבל לא בבר' כו' ומ"מ הרוי גם הבורי' היא חזן לאצ'י ולן מה שמאיר בגiley בעולם הבורי' הוא רק בח"י הבינה לא בח"י החכ' רק שבהעלם יש מבח"י החכ' בבינה כו' (ועמשנת'ל בענין היכל קד'ק המחבר כו') והענין הוא כמ"ש במ"א שכל בראית העולמות עליונים והיכלות עליונים דבר"ע הוא בדוגמה ציר אדם כו' וכמו אברים החיצוניים של האדם ידים ורגלים (ייל שהן רק כל הפעולה בלבד דמה שכבר נגמר בלב לעשות או לילך הפעולה היא על ידן אבל לא שביהם נעשה עצם הדבר רק הפעולה בלבד כו') כן יש מלאכים הנק' ידי אדם ויש מלאכים בח' רגליים וכמו הפעולה בידי כו' וכן רגלי החיים כו' והם חיצונית העולמות ונק' בפיע' ח' בכוונת הבו (עמ"ש בלקו"ת ד"ה קדש ישראל שהן מלאכים דעש'י וכמ"ש בפיע' ח' בכוונת הבו לה' בני אלים וייל שהן מלאכים שהם רק שלוחי השפע בלבד וכמו מגן תבאות שם כו' והגמ שע"י מתגשים ההשפעה יותר כו' מ"מ אין זה שע"י בא ההפעה להיות מאי ליש כו'), ויש מלאכים שנק' קרבים שהם בבח"י פנימיות (שביהם באה